

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' ista de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj. núm. 20, botiga BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals Cuba y Puerto-Rico 16 rals, Estranger, 18 rals.



FANTASIA D' ISTIU.

Ua que la calor apreta, y que no 's té ganas de fer res, deixinme tombar sobre la tela del catre, mentres espero l' hora de que vingan a embargarmel per mor de un recibo de la sal que no hi pogut passar a recullir, y que després de tot serà lo més salat de las moltes cosas saladas que succeheixen en aquesta terra.

Pres de la mandra que dona aixó de tenir que portar vulgas que no vulgas als conservadors a sobre, suant a mars per cumplir la maxima evangelica: «Guanyarás lo pa ab lo suor de ton rostre», máxima que no 's realisa sinó ab lo de suar; pero no ab lo pa ni ab la coca. ja que are mateix lo més vuites la pastera; abatut pero no trist, porque si l' espanyol fos capas d' entristirse ja fa temps que fóra mort de pena; tranquil com una pedra, apatich com en Tant-se-me-n-dona, esperare que 's realisin los anuncis y pressagis que venen fentse de un quant temps ensa.

Si senyors: en aquesta situació esperare que vinga l' Imperi que, ó molt m' enganyo, ó ha de ser una cosa extraordinariament divertida.

Sempre que sento parlar del Imperi se 'm pinta á la imaginació un espectacle per l' istil de la *Gran duquesa de Gerolstein*.

Per d' avant meu desfilan en confusió nobles ridiculs, daquesas que semblan homes, xambeians que semblan donas, muons de generals Bum-Bum y suripantas, moltes suripantas, ab los pits en l' ayre, pantorrillas molsudas y polacras ab talons de pam y mitj.

Tot aixó sobre l' escenari. A la platea un poble embrutit. Veils apergaminats que consumen l' últim ale de vida trayent lascivas guspiras pels ulls, joves plens d' escrófulas, donas enfarinadas, ab llabis pintats de carmi y las cellas de tinta xina y carbó de suro.... miseria y crapula.

L' orquesta preludia un can-can y tothom s' aixeca com mogut per un ressort, las caras s' encenen, las camass' alsan en l' ayre, los brassos pujan y baixan en desordre y 'ls cossos fan mil inverossimils contorsions, com si en lloch de ser de carn fossen de goma elástica.

Dignitat, vergonya, decencia, amor propi.... ¿qui parla ja de aquestas antigüallas? Aquí la gran qüestió, l' única qüestió es gosar, divertirse... Divertimnos, gosem. ¡Visca l' imperil!

Escollém als seus partidaris:
—Lo pais necessita un poder fort.
Escollém a n' en Cánovas:
—¿Un poder fort? Qui més fort que jo. Lo pais me

derrota en unas eleccions municipals, y no 'm moch; lo Cel envia un llamp al ministeri, y no 'm moch. Vindrà un terremoto derrumbará l' palacio de la presidencia, y no 'm mouré.

Lo diàlech continúa.
—Las tévas eleccions son una trampa, una mistificació continua.
—Es veritat, son eleccions imperialistas. Jo que soch poder faig als diputats de la mèva conxorxa, y un cop reunits fan bondat pèl compte que 'ls tè y votan lo que jo desitjo... ¿Hi ha un poder més personal, més absorbent, més absolut que 'l meu?
—No obstant tú dius una cosa y 'n fás un altra.
—Y vosaltres diheu una cosa y no f'réu res.
—Nosaltres. quan menos farem moralitat.
—¿Ab acompañament de can-can?
—Farem administració... farem hisenda...
—Ja ho crech. Hisenda vostra.
—Y 't colcarem á tú en primer terme entre 'ls escullits...

—¿Cóm!... ¿Qué?... Está bè... Deixémhi pensar... Me recordo que lo de Sagunto, avants de que caygues a las m'vas mans era una calaverada de un general xambó, pero desde 'l moment que aquest va oferirme las cireras, va comensar á ser una gran cosa... Féume 'l favor de passar d' aquí uns quants dias y 'n tornarem á parlar.

Los imperis pèl regular tenen una base, la gloria, y un apoyo, la conquista.

Napoleon I va sostenirse enlluhernant als francesos ab los fogonassos dels canons y ab la lluentor de las bayonetas. Aquell poble fanatich per la gloria va seguirlo per tot arreu durant alguns anys, desde 'ls caldejats arenals del Egipte fins á las geladas estepas de la Russia. Després va venir Waterloo y després de Waterloo, Santa Elena y aquella patria en honra de la qual se feyan sacrificis tant colossals, va veure's trepitjada pèls caballs del exerciti aliats y aquella gloria immensa va fondre's com un espectre, com una glòpoda de fum á un cop de vent.

Napoleon III va seguir lo mateix cami, y mentres pegava a Crimea y á Italia va tenir partidaris. A Méjich van escalfarli l' esquena y 'ls partidaris de Napoleon III van comensar á refredarse... A Sedán van estussinarlo, y si 'ls prussians no se 'l arriban á endur lo treuhen de Fransa á puntadas de péu y escupinadas.

No hi ha res més insegur que la gloria; no hi ha res més perillós que la conquista.

¿Y quinas aspiracions de conquista tè l' exerciti espanyol?

—Quinas? me respon un cabo d' artilleria rodada, sapat com una torre. Precisament are jo estich conquistant á una ninyera.

Hi ha qui diu seriament que la novedat tè sempre gran atractiu.

Podra ser; pero també tenen atractiu los abismes. Aboqueus á una timba y 'us rodará 'l cap... Si no 'us aparteu sembrará que l' abisme se 'us xucla.

Jo no sé qui pot haver concebut la idea de fundar un imperi. L' imperi, es á dir la negació de la llibertat

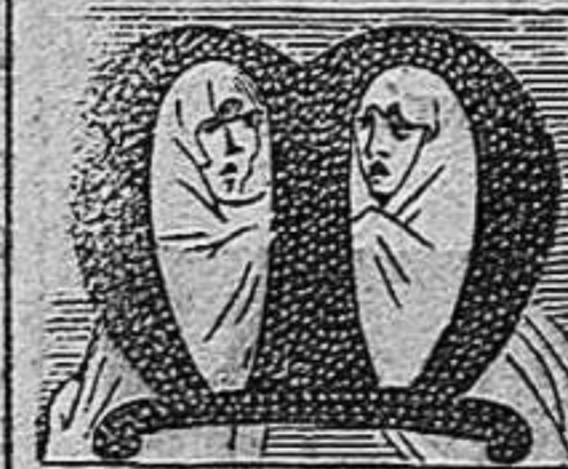
constitucional. bona ó dolenta, legítima ó falsificada, en un pais qu' en lo que va de sigle lluyta y se sacrifica y sosté costosas guerras civils per fundar la llibertat... ¿Es aixó possible?

Veritat es que no falta qui s' encarrega de corrompre al poble, qui l' envileix y 'l fastigüea jposantlo al nivell de Marruecos, ahont també hi ha imperi, per veure si aquí un estat moral y social idéntich, arriba á produhir una organizació política semblant a la dels nostres vehins de més enllá del Estret.

Pero francament, la moda de portar turbant no es fácil que aquí trobi prosélits. Mes fácil será que quan arribi l' hora tothom s' encasqueti 'l gorro frigi, qu' es una prenda més cómoda y més honrada.

P. K.

LOS DIPUTATS EN VAGA.



—¡Ah! me 'n alegro. Al ménos veig que no haurém d' anar gayre lluny...

—No, efectivament...

—Y hasta (vosté 'm dispensará la llibertat que 'm prenh), hasta crech que no hi ha necessitat de fer las maletas... ¡Total per anar al Plá de Palacio!

—¿Com al Plá de Palacio? ¿qué t' estas embolicant?

—¡Ay, ay! ¿No diu vosté que desitja estrenye las relaciones entre vosté y 'ls seus electors?

—Si y qué?

—Que á vosté, segons tinch entés, no 'l vá elegir ningú més que 'l senyor Gobernador, que viu al Plá de Palacio...

(L' amo, entre sí.)

—¡M' ha bèn atrapat!

—Fuig, dona, no m' amohinis... ¡Ten compte, que m' enmatxucas lo mapa d' Europa...!

—¿Que li buscas á la Europa? ¿qué l' estás arreglant?

—¡Cál! Buscava 'l districte per hont soch diputat...

—¡Hola! ¿Y 'l buscas en lo mapa d' Europa? ¿Qu' es á Europa Espanya? ¡Jo 'm creya qu' era al Africa!

—No 't pensis; que casi, casi...

—Y bè: veyám busquem lo teu districte. ¿No sabs com se 'n diu?

—A punt fixo, no; pero sé que es un districte de la Manxa...

—¡Bah! ¡Com don Quijoté!... ¡Cáll! ¿No son los teus electors aquestos que sempre venen demanante un canal?

—Si...

—Donchs ja hi trobat lo teu districte: y per cert que ja tenen lo canal fet y tot.

—Y ara...!

—Si, home, si; mira en aquesta part del mapa, ¿veus? Canal de la Mancha. Me sembla que no pot ser més clà.

—¿Senyor porter!
—Digui...
—¿Es aquest l' edifici del Congrés?
—En efecte... ¿qué se li ofereix?
—Ja veurà... poca cosa: que 'm diguin per hont s'entra al saló de sessions.
—Per la porta... com sempre.
—Res, ¿compreu? jo soch diputat del districte de Malasombra y, ¿compreu durant l'hivern estich molt ocupat ab la matansa dels tocinos, ¿compreu? y per xò no hi pogut pujar cap vegada a Madrid... Ara ab això de las calor ¿compreu? allí s'hi está molt malament y ab tal motiu m'hi dit: Anémnoson a Madrid a passar una quinzenada. pera pendre possessió del càrrech y veure al mateix temps si vench una partida de xorissos, ¿compreu? que allí no 'ls hi pogut colocar perque son rancis.
—Pues sábiga, senyor meu que ara tot justament lo Congrés está tancat...
—¿Vaya una coincidencia! De totes maneres, jo vull probar si vench los xorissos... ¿Compreu?
—Si; ho comprench tot; gracias a Dèu.

—¿Qui es l' alcalde d' aquest poble?
—Un servidor... digui.
—Pues ha de saber y entendre que la diligencia ha volcat al atravesar aquell pont de davant del corral. D' això vosté n' es responsable, perque allò está tot en tant malt estat que per forsa hi han d' haver desgracias...
—¿Oh! Això no es culpa mèva, sinò del diputat, que avants de las eleccions vá feros prometre per un agent seu que 'ns faria un pont nou y una carretera nova, y ara es l' hora que ni l' hem vist may ni s' ha recordat per res de nosaltres.
—¿Si seré jo l' tal diputat! ¿Com se 'n diu d' aquest poble?..
—Gamarusos...
—¿Justos designis de la Providencia! Hi volcat per culpa mèva!

—Donchs, si, si: durant aquestos mesos de vacances vull practicar-me en l' oratoria, perque al tornar al Congrés no tinc ganas de fer lo trist paper de mut que hi feya últimament.
—¿Y qué fas pera practicar-te? ¿qué estudias?
—Imito a Demóstenes: me 'n vaig vora 'l mar, y allí, en mitj del rumor de las onadas me poso a enraonar, sol, davant de la immensitat.
—¿Caramba! Me sembla que sortiràs ab la tèva.
—Ja ho crech: aquest dia a la platxa de can Tunis vaig tenir un èxit.
—¿Algú vá aplaudir-te?
—No: mentres estava perorant, vaig observar que tots los llusos treyan lo cap pera escoltar-me.

FANTÀSTICH.



LA Numancia, aquella hermosa fragata acorassada de l' esquadra espanyola vá quedar-se aquest dia en alta mar, sense poder adelantar un pas, ab la maquina espallada.
¿Y encare diuen que volen proclamar l' imperi!
Me sembla que als que ho intentin se 'ls espatllará la maquina y 's quedarán empantanegats y a mitj cami.
Y bon goig que 'ls treguin a remolch.

En Castelar ha visitat Leon y desde allí se ha dirigit a Galicia. Per tot arréu li han dispensat una rebuda la més entusiasta. L' any passat van ser las Provincias Vasca; aquest any es Leon y Galicia... No es estrany, ab homes com en Castelar las ideas democráticas s' infiltran per tot; fins en las regions més refractarias per admérelas.

Fero allí succebirá ab ellas lo que ab los arbres que arrelan a la roca, que son los més difícils de arrencar.

Alguns republicans de Madrid han ofert un banquet a l' diputat antilla Sr. Labra.
Lo Sr. Labra no figura actualment en cap de las agrupacions militants que constituheixen la democracia espanyola, y la major part dels que van oferirli 'l banquet 's troban en lo mateix cas, desde la mort de 'n Figueras qu' era 'l que 'ls capitanejava.
¿Qué vol dir això? ¿Que naixerá una nova agrupació? Siga enhorabona.

Avuy ningú t' dret de anar tot sol. «Agruparse y entendre's sincerament totes las agrupacions.» Veus aquí una consigna, un plan y una gran probabilitat d' èxit.

Lo cólera comensa sempre en los barris de las ciutats més pobres y miserables: allà ahont hi domina l' abandono, la deixades, la fam y la miseria.

Lo pobre mor; pero 'l cólera 's propaga després en los barris més rics y populosos. Sembla que aquell al morir del cólera llansi una protesta y una maledicció contra 'ls que l' abandonan.

Classes poderosas que temen justament al cólera ¿volen evitarlo? No permeteu que hi haja miseria. Donéu feyna al que no 'n tinga: feu caritat al que no puga treballar... siguén germans piadosos dels pobres y miserables y 'us faréu un gran bé a vosaltres mateixos.

En atenció a las presents circumstancias y sense altre objecte que fer un favor als nostres lectors, los recomanem l' interessant folletó del Dr. Tunisi, titolat *Tractament específich del cólera*, del qual se acaba d' agotar la tercera edició.

Un consell als nostres lectors.
Si no han vist l' establiment d' objectes japonesos de la baixada de Sant Miquel titolat *El Mikado*; no 's descuydin d' anarhi. Hi ha allí un verdader arsenal d' articles orientals, tant admirables per ser originalitat com per sa fabulosa baratura.
LA CAMPANA, que no acostuma a tocar lo bombo per ningú, 's complau en fer aquesta excepció ja favor de *El Mikado* perque s' ho mereix.

Interinament s' ha encarregat de la jefatura dels car-cundas la Junta encarregada d' erigir un monument a Zumalacárregui.

Zumalacárregui vá ser un héroe del absolutisme, que després de prestar grans serveys a Carlos V, no vá rebre de aquest més que desaires, ingratitude y puntades de peu.

Avuy li alsan una estàtua, y la Junta encarregada de ferho assumeix la direcció del partit.

Es molt natural: tant mort es en Zumalacárregui com la causa carlista.

En una de las tempestats que van descarregar a Madrid van caure algunas exhalacions en lo Palacio Real.
¿Qué mira Sr. Fiscal?... Fugi home, no tinga por... ja 'm guardaré prou de fer cap comentari.

Traduheixo:
«Al rey de Dinamarca li negan los corresponsos tributs los seus subdits del continent y se li sublevan los de Islandia.

»Al rey de Baviera 'l someten a un consell de regencia per pródich.

»Lo rey de Belgica y 'l príncep de Gales quedan agafats entre po tas per las horribles revelacions pornograficas de la *Pall Mall Gazette*.

»Al emperador Guillermo li surten prínceps que provocan grans escándols y donan lloch a suícids de oficials pundonorosos.

»¿Está per acabarse 'l món?»
Tal vegada sí: estaré per acabarse 'l món de monas.

Lo Papa está a punt de publicar una Enciclica que versará, segons diuen, sobre 'l liberalisme, y 's diu que afirma a que 'l liberalisme y 'l catolicisme no son incompatibles

Lo que a mi, francament, me t' sense cuidado.
Pe o m' agradará la cara de prunas agres que posarán los neos al veure que 'l Papa 'ls tira a codillo.

Casi no tindrán més remey que demanar al currutaco de las húngaras que ja que no pot ser rey se fassi papa, y qu' ells s' encarregarán de defensarlo a trabucassos. Perque, vaja, ab un papa aixís, que fá ali ab los liberals, n' hi ha per tirar lo boneto al foch.

CARTAS DE FORA.—A Valls fa ja més de un any que ve celebrantse 'l rosari de l' aurora, en perjudici dels vehins que 'l diumenje volen pendre la matinada.—En l' iglesia del Carme de la mateixa ciutat se verifica una rifa de varios objectes més ó menos religiosos entre 'ls quals hi figura 'una petaca!

Un vehi de Terrassola se 'ns queixa de la conducta del mestre que cada demati obra l' estudi montat sobre un trapecio y fentse gronxar pels noys; després se fá dur l' esmorsar y se 'l cruspeix rodejat de criaturas que glateixen y fins a las 10 no comensan a sentirse veus dintre de l' estudi; pero aquestas veus son d' ora pro nobis y altrás per l' istil. ¿No seria ho que algun delegat de la Junta provincial se donés una passada per aquell poble?

Lo rector de Mora la Nova, després de atacar als protestants, digué que la CAMPANA DE GRACIA a més de las ánimas, feya perdre la moral y 'l ser home. Un dia queixantse de las criaturas que duyan lo vestit curt digué: «una de dos. ó allargar lo vestit ó tallar las camisas.» ¡Hi há bárbaro!

L' alcalde de Mollet ha publicat un edicte ma-

nant que totes las portas sigan tancadas desde las nou de la nit en avant. ¡Si s' haurá figurat aquest Mahdi rural, qu' encare som al temps de Carlos d' Espanya! Lo rector del Bruch va agafar tal malicia contra 'l vicari, que no va parar fins que 'l va treure a fora de la parroquia. Y tot perque 'l vicari qu' era més joye que 'l rector va conseguir que una hermana del colégi li ajudés la missa. ¡Vaja, no hi ha passió més terrible que la dels celos!

CRÓNICA COLÉRICA: Lo cólera 's va extenent, causant numerosas victimas per tota Espanya, y mentres tant al doctor Ferrán l' están entretenint ab camándulas, aplasant de dia en dia 'l moment de deixarli posar en planta 'l seu procediment. Al últim li han sortit ab la pata de gall qu' ell sol s' ho ha de fer tot, sense que ningú l' ajudi.

Y en tant la nació 's converteix en una sucursal de Cafreria.

Hi ha pobles de Extremadura que s' han tapiat y altres que reben a tiros a tothom que s' hi acostá.

A Binefar (Aragó) l' alcalde ha manat aparedar las entradas dels carrers del poble. A Fonç van fumigar ab tanta eficacia a un infelis foraster, que va morir asfixiat. A Loma (Jaen) van matar de la mateixa manera a dos gitanos

En una casilla de Almudevar va morir-se una dona y la seva filla, y l' autoritat y 'l rector van fer enterrar en un camp lo cadáver de la dona pel seu propi marit, mirantse de lluny aquella trista operació.

En un poble de qual nom no vull recordarme va sentirse malalt un pobre home, y creyent que teria 'l cólera, van tirarli una corda al coll y van endúrsele'n arrastrant al cementiri.

A Monforte un home vá caure malalt y van deixar-lo morir sense assistencia sota una figuera. L' infelis demanava aygua ab veu desesperada, y ningú vá acostars' hi per socorre 'l.

L' ascó que 'ns donan aquestos procediments sanitaris conservadors nos impedeix de continuar aquesta crónica salvatge.

LA GERMANA DE LA CARITAT.

¡Miréusela! Es la figura més gran y més admirable que d' aquest món detestable crusa l' espinós cami. Si voléu trobá heroínas, y victimas generosas y ánimas noble y hermosas las teniu de buscá aquí.

Sense altre móvil ni guía que suavisar dols y penas, pródiga, llensa a mans plenas tots los tesoros de son cor. En ella no hi cab l' egoisme ni l' afany de gloria impura sas armas son la dulçura, son únich premi la mort.

Tal vegada no fa gayre, rodejada de grandesa, enlluhernava ab la bellesa de sa cara celestial. Tal vegada en rica estancia entre sos pares vivia, gosant ab santa alegría de la pompa mundanal.

Desd' avuy aquella verje, despreciant sas ricas galas y fugint d' aquellas salas hont tot es pau, goig y amor, ab lo somris en los llabris, se vesteix ab telas toscas y entra dins las grutas foscas hont t' son niu lo dolor.

Si la guerra encèn los pobles, ella va als camps de batalla, y entre 'l fum y la metralla roba a la mort los ferits. Si la peste extén los brassos, ella lluyta valerosa, desafiant la parca odiosa y amparant als afligits.

Lo cólera vé aquí a Espanya... ¿qui vetllará nit y dia? ¿qui endolsirá l' agonía d' aquest poble abandonat? ¿Qui dels hospitals se cuyda? ¿qui, a tanta gent que 'n demana, dará consol?... La germana de la santa caritat.

Ella, ella correrá a Murcia a oferirli sa existencia; ella volará a Valencia sense aturarse per res. Ella vestirá cadávres ab sas manetas divinas; ella farà medicinas en los quartels d' Aranjuez.

No es ayre sinó veneno lo que sos pulmons respiran; sos ulls dolcissims no miran res més que quadros de mort. Y en mitj d' aquest espectacle, lo qu' era un cos de nineta, se torna 'l cos d' un atleta, ardit, incansable, fort...

Las miserias no la espantan
ni las llagas la deturan;
quan véu que 'ls remeys no curan
sab curá ab frasses de mel.
Lo rubor no la subjecta
ni t'è may sa má indecisa,
perque tot ho divinisa
ab sa mirada de cel.

¿Qué importa que 'l baf malélich
mini la vida preciosa,
qu' ella exposa valerosa
ab lo cor seré y tranquil?
Sab que hi ha gent sense amparo
y no si 'l cólera mata:
si avuy la mort l' arrebatá...
demá al seu lloch n' hi haurá mil.

¡Oh, sér sublim! Ta existencia,
de sufriments empapada,
no transcorreix, no, olvidada
per la pobra humanitat.
Ton cos en lo dol s' enfonza,
mentres que ta imatge pura
s' eleva a la inmensa altura
hont regna la caritat.

Lo món t' admira y t' adora
dona mil vegadas santa;
lo món t' admira y s' encanta
davant ton semblant divi...
mès no t' diu lo que li inspiras
y sos elogis no t' llença,
perque lo que de tú pensa
jho pensa... mès no ho sab dí!

C. GUMÀ.



passamaner explicava de una ma-
nera ingeniosa l' afició que tenia als
cordons en Romero Robledo:

—¿No sab vosté qu' en Romero
Robledo es húsar? Donchs veli-aquí
explicada la cordo-mania. Un resto
de carinyo per las prendas del uni-
forme.

En Pidal ha publicat la llista de las obras que úni-
cament podran utilizarse en las escuelas y establiments
d' ensenyansa.

Per supuesto, no hi ha que dirho, la majoria de las
obras designadas son neas.

Ab ideas tant petitas
en Pidal que tal consent
ges ministre de Foment
ó es no mès un Mestre Tifas?

Lo govern alemany ha concedit al Elduayen la gran
creu del Aguila roja, ab motiu de haver carregat sobre
Espanya la gran creu del tractat de comers ab Ale-
mania.

Ab tantas creus la nostra nació semblará dintre de
poch un cementiri.

Sembla que 'l Terso un tomo de impresions *cientí-
ficas-filosóficas* sobre 'l seu viatge a la India.

Podém adelantar alguns párrafos de l' obra del
Terso.

∴ «Las donas allí son molt morenas... mès que
morenas son de color de catxumbo... No fan per casa.
Valen molt mès las húngaras.»

∴ «Hi vist a l' India molts tigres, y lo mès notable
es que tots me miravan ab viva simpatia. Tigres man-
sos que no tenen res que veure ab los que com en Sa-
balls, lo cura de Santa Cruz y altres van acompa-
nyarme en l' última guerra d' Espanya.»

∴ «La India está en poder dels inglesos... Igual
que jo. Per aixó l' India m' es tant simpática.»

Sembla que son molts los carlins que després de la
mort de 'n Nocedal se preparan a regoneixe la monar-
quia constitucional.

Y algú de molt bona pasta
dirá:—Vaja entréu petits
que seréu los preferits....
¿Ho te entés Sr. Sagasta?

Duas noticies que van surtir en un periódich lo ma-
teix dia:

—Ha caigut malalt del cólera lo governador de Za-
ragossa.

—Lo Sr. Villaverde ha desistit de visitar Zaragoza.

Quan en Villaverde no era res, era molt valent....

Are es ministre de la Governació y las ocupacions no
li permeten moure's de Madrid.

Las ocupacions y la por de que no se li figuin micro-
bis a la cartera.

Lo Mahdi, 'l célebre Mahdi quan ja tenia tres serra-

llos y una fábrica de fer moneda se 'n ha anat a ca 'n
Taps, victima de la verola negra.

Ell era com en Romero Robledo... No hi creya ab la
vacuna.

En alguns punts las autoritats han manat suspen-
dre las corridas de toros.

Després de haverse celebrat la de Sant Jaume en la
qual tant va lluhirs'hi en Mazzantini, casi tant se me 'n
dona.

Y además ¿qué significan las corridas de toros? ¿No
hi ha corridas de microbis? ¿No hi ha corredissas de
budells?

S' ha publicat una estadística dels suïcidis que s'
efectuan a Espanya.

Hi he trobat a faltar una casilla que diga:—Gober-
nants conservadors, tants.

Perque ningú mes aficionat que 'ls conservadors a
suïcidarse.

Pero ¿cosa estranya! Encaré que tingan una bala al
cor ó la clepsa destrossada, per aixó ¡no cauhen!

En un sol dia van caure set llamps a Madrid.

¡Malsagunyats!

Tambè en un sol dia 'l govern va denunciar set pe-
riódichs dels que s' publican a la capital.

En cambi 'ls llamps no van fer mal a ningú.

Es mès temible un govern nerviós, que una tempes-
tat desfeta.

Una de las midas sanitarias adoptadas pèl capitá ge-
neral de Aragó ha sigut repartir guitarras als regi-
ments, quatre per companyia.

Aquí tenen lo cólera ab acompañament de guita-
rras... Ja 'm sembla que un surge improvisador, treurá
una cobla per l' istil:

Que venga el doctor Ferrán
venga a cantar con nosotros...
con la guitarra en la mano
se atenúan los microbios.

Lo general Pavia, l' heroe del tres de Jener s' entreté
actualment reconcentrant tropas y mès tropas en los
alrededores de Madrid.

Alto, general, que de aquí al mès de Janer faltan
cinch mesos y pico.

*

Ti'ol de un article del *Resúmen*, órgano de 'n Lopez
Dominguez:

«La armada y la que se va a armar.»

Quan los *generals* fan xistes, es una cosa que té
molt de *particular*.

Al poble de ahont es fill en Villaverde, van celebrar
la seva entrada al ministeri elevant globos aerostátichs.
Simbolisme pur. En Villaverde s' ha elevat com los
globos, perque estava plé de fum de palla.

A Madrid van agafar a un home que 's passejava en
camisa y 'ls pantalons sobre l' espatlla, per la *Puerta
del Sol*.

¡Quin tranquilasso devia ser aquest madrilenyo! Pero
ja s' ho trobará.

Es molt facil qu' entri a la presó ab camissa... y que
'n surti sense.



A LO INSERTAT EN LO NÚMERO 842.

1. XARADA.—*Pi-ca.*
2. ANAGRAMA.—*Pau, Pua, Pau.*
3. ROMBO.—
M
P I T
M I T R A
T R O
A

4. CONVERSA.—*Bot-sis.*
5. GEROGLIFICH.—*A Suïssa son republicans.*

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*Ca no vas.*
2. MUDANSA.—*Div-Dev-Dau-Dou.*
3. TRENCA-CLOSCAS.—*Montesion.*
4. LOGOGRIFO NUMERIC.—*Fermina.*
5. GEROGLIFICH.—*Un enterro may dona gust.*

Han endevinat totes cinch solucions los ciutadans
L. C. y Pujol y noy de la Dida; n' han endevinadas 4.
J. Brú y Tutillimundi; 3, Lleó casulá, Tros d' ase, Di-
moniet, Tiburón de Safreig, Tara Quinfa, Un de l' olla,
J. S., Asesina Barbas, Odnesor Serep, y 2 no mès, Jo-
seph Abril, Un Agent de Sarriá, A. Boix Zorrillista y
Un tirolense de S.



XARADA

Dos-tres-quart-quint es la Pona,
puig dos-tres divinement,
y hu-segon-ters a la gent
la escola de son segona.
Son quart sobrenatural,
jo alabaré sempre mès
llesta com una quint-tres,
es una noya Total.

PEPET DE ARBUCIAS.

ANAGRAMA.

—¿Ahont l' has comprat aquest tot
que no t'è tot? ¡Tabalot!

JOTA STARAMSA.

CONVERSA.

- Adios Josep.
- Ep ¿ahont vas?
- A veure a ma germana qu' está malalta.
- ¿La Maria?
- No.
- ¿Donchs quina es?
- La... Búscaho: entre tots dos ho havém dit.

DOS NOYS JOVENS.

QUADRAT NUMERIC.

1	2	3	4	5	6	7	8	—	Nom de home.
3	4	6	5	6	1	7	3	—	» » dona.
6	1	2	3	6	7	5	3	—	» » home.
1	4	5	2	4	4	7	8	—	» » »
7	1	4	1	6	5	7	3	—	» » dona.
7	3	4	6	5	6	5	8	—	» » home.
1	4	1	6	2	5	7	3	—	» » dona.
6	1	2	1	4	5	7	8	—	» » home.

E. BURGAY.

GEROGLIFICH.

100
C
LL LL
L
OOO
+
N
OOO
MR
:

J. BRÚ.

CURACIÓ SEGURA

DEL

CÓLERA

PEL
Dr. TUNISI

Un folleto de 32 páginas
Preu 4 rs.

Se ven en la libreria de Lopez, Rambla
del Mitj, 20.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans Ll. Agustí, Tirolense de S., Artista Mogarinos, A. Boix
Zorrillista, Nané, Tutillimundi, Musich de la Llacuna, Geperut Pe-
tit, Fantastich Fasoli, C. Sense rodas, Barceló, Alejandro M., Xich
del Lluhent de la Seu: Lo que 'ns envian aquesta senmana no 'ns
serveix.

Ciutadans Noy de la Dida, Agent de Sarriá, J. Abril, J. S. Asses-
sina-Barbas, J. M. Salta y Para, Y. Era Bó, Sabateret del Poble
Nou, Un Europeo, Dimoniet, Un de l' olla, Odnesor Serep, Tara
Quinfa, Tiburón de safreig, Tros d' ase, L. C. y Pujol, Arednabal,
J. A. y R., Orellut del Bruch J. Staramsa, Un Colérich, Un Xich
per Bisbe, Microbi Inoculat, Un Mil homes, Oznerol, Ventura de
Reus, Asnerolf Alkuspá, Taronja de Convent, Antonino, E. J. P.
Cabo de artilleria, Un espanyol, R. Carbonel-lo, Civilisat Barbaro,
Pinta Monas, T. Rompa y Orellut del Bruch: *Insertarém alguna
cosa de loque 'ns remetén.*

Ciudadá Llamp-brochs: L' article resulta llarch, difús y una
mica massa vu gar.—J. F. Ebanista: No acostumém a parlar sino
de aquellas funcions que tenim ocasió de veure.—Mister Jhonson:
Esta bé —Pepet del Carril: Mirarém de complaure'l.—M. G.: Lo que
'ns conta com qu' es qüestió del ram de guerra, podría estar justi-
ficada la conducta del capella, per estranya que sembli.—Jo Tú y
Ell: La poesia esta bé —J. Planas: La de vosté adoleix dels mateixos
defectes —Joan Plana: Conformes ab lo que 'ns diu.—Cieto Ogaca-
naja: L' assumpto del article es molt gastat. Nos es impossible
contestar particularment a ningú: tenim molta feyna.—P. Pobla-
dor: No enteném que 's proposa ab la poesia que 'ns remet y 'ns
sembla que 'l públich no ho entendria tampoch.—Martí Revoltós:
Queda complascut —Pepet de Arbucias: L' article es manso; de lo
demés n' insertarém alguna cosa —J. G.: No hi trobém prou lance
ab l' historia del combregar.—Ricardo Rum-Rum: La poesia esta
bé; lo demés idem —Pepito Garlopa: L' article va bé.—Remió
(Malgrat): No sabem quina sant vol dir —Ciutadans F. M. (Valls);
J. C. (Terrasola); J. P. (Mora la Nova); S. T. (Mollet) y V. P. (Bruch):
Quedan complascuts.

L' PEZ. Editor —Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

SANT BARTOMEU, MARTIR I CONTRIBUYENT.

HISENDA

ESpanyola



De la pell del país se'n farán las tiretas.